

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קפ"ו ע"א

פרשת וישב

טקסט הזוהר

רבי חייא אָמַר, בֵּיהּ כְּתִיב, (בראשית כז) הָאֵתָה זֶה בְּנִי עֲשׂוּ אִם לֹא. לִיהּ כְּתִיב, הַכְתַּנְתָּ בְּנֶךָ הִיא אִם לֹא. וּבִגִּין כֶּךָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדֵּק בְּהוּ בְּצַדִּיקָא בְּכָל מַה דְּאִינוּן עֲבָדִין.

תרגום לעברית

רבי חייא אָמַר, כְּתוּב בּוּ (שם) הָאֵתָה זֶה בְּנִי עֲשׂוּ אִם לֹא - לוֹ כְּתוּב, הַכְתַּנְתָּ בְּנֶךָ הִיא אִם לֹא. וּמִשּׁוּם כֶּךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַקְדֵּק עִם הַצַּדִּיקִים בְּכָל מַה שֶּׁהֵם עוֹשִׂים.

טקסט הזוהר

רבי אַבָּא אָמַר, (נ"א אמרז רבי אבא) כִּינּוּן דְּחִמּוּ כְּלָהוּ שְׂבָטִין הָהוּא צִעָרָא דְּאַבוּהוֹן, אֲתִנְחִמוּ וּוְדָא, וְיִהְיֶיבוּ גְרַמְיָהוּ עָלֵיהּ דִּיּוֹסָרָא, דִּיפְדוּן לִיהּ אֶלְמָלָא יִשְׁכַּחוּן לִיהּ. כִּינּוּן דְּחִמּוּ דְּלֹא יָכִילוּ, אֲהַדְרוּ לְגַבִּיָּה דִּיהוּדָה וְאַעֲבָרוּ לִיהּ מַעֲלִיָּהוּ, בִּגִּין דְּאִיהוּ הָהוּא מְלָכָא עָלִיָּהוּ. (וכדין ס' א' וכיון ד') אֲעֲבָרוּהוּ מַעֲלִיָּהוּ, מַה כְּתִיב, וְיִהְיֶי בָּעֵת הַהִיא וַיֵּרֶד יְהוּדָה וְגו'.

רַבִּי אֶפָא אָמַר [נ'א: אמר רבי אבא], כִּיּוֹן שְׁכָל הַשִּׁבְטִים רָאוּ אוֹתוֹ הַצֶּעַר שֶׁל אֲבִיהֶם, וְדַאי הִתְנַחֲמוּ וְנִתְּנוּ עֲצָמָם עַל יוֹסֵף שִׁיפְדוּ אוֹתוֹ אֶלמָלָא יִמָּצְאוּ אוֹתוֹ. כִּיּוֹן שֶׁרָאוּ שְׁלֹא יְכוּלִים, חָזְרוּ אֶל יְהוּדָה וְהַעֲבִירוּ אוֹתוֹ מֵעֲלֵיהֶם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא הָיָה מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם, [וְאִם ס'א וכיון ש] הַעֲבִירוּהוּ מֵעֲלֵיהֶם, מָה כָּתוּב? וַיְהִי בָּעֵת הַהִיא וַיֵּרֶד יְהוּדָה וְגו'.

טקסט הזוהר

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים יח) וַיִּרְעַם בַּשָּׁמַיִם יְיָ וַעֲלִיּוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ בְּרֹד וּגְחָלִי אֵשׁ. תָּא חֲזִי, כַּד בָּרָא קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, אֲתִקִּין לֵיהּ שְׁבָעָה סְמִכִין עַל מָה דְקִימָא, וְכָלְהוּ סְמִכִין קִימִי בְּחַד סְמִכָא יְחִידָא, וְהָא אוֹקְמוּהָ. דְכָתִיב, (משלי ט) חֲכָמוֹת נָשִׁים בִּנְתָה בֵּיתָה חֲצָבָה עֲמוּדֶיהָ שְׁבָעָה. וְאֵלִין כָּלְהוּ אֵינוֹן קִימִי בְּחַד דְרָגָא מִנִּיְהוּ דְאֶקְרִי (משלי י) צַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם.

תרגום לעברית

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים יח) וַיִּרְעַם בַּשָּׁמַיִם ה' וַעֲלִיּוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ בְּרֹד וּגְחָלִי אֵשׁ. בָּא רָאָה, כְּשֶׁבָרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הִתְקִין לוֹ שְׁבָעָה עֲמוּדִים עַל מָה שְׁעוּמֵד, וְכָל הָעֲמוּדִים עוֹמְדִים בְּעֲמוּד אֶחָד יְחִידִי, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ שְׁכָתוּב (משלי ט) חֲכָמוֹת בִּנְתָה בֵּיתָה חֲצָבָה עֲמוּדֶיהָ שְׁבָעָה, וְכָל אֵלֶּה הֵם עוֹמְדִים בְּדִרְגָּה אַחַת מֵהֶם שְׁנִקְרָאת (שם י) צַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם.

טקסט הזוהר

וְעֲלֵמָא כַּד אֲתִבְרִי, מִהֵוּא אֲתֵר אֲתִבְרִי. דְאִיהוּ שְׁכָלּוּלָא דְעֲלֵמָא, וְתִקּוּנוֹ. דְאִיהוּ חַד נְקוּדָה דְעֲלֵמָא, וְאִמְצָעִיתָא דְכָלָא. וּמֵאֵן אִיהוּ, צִיּוֹן. דְכָתִיב, (תהלים נ) מִזְמוֹר לְאַסָּף אֵל אֱלֹהִים יְיָ דִּבֶּר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמְזִרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ. וּמֵאֵן אֲתֵר, מִצִּיּוֹן, דְכָתִיב מִצִּיּוֹן מְכַלֵּל יוֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ. מִהֵוּא אֲתֵר דְאִיהוּ סְטָרָא דְשְׁכָלּוּלָא דְמִהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא כְּדָקָא יָאוֹת (והשתא עי' קמא א כי שם מקומו) יִשְׂרָאֵל אֲתֵתְקִפוּ בֵּיה בְרוּי דְפִקּוּדִי

דאורייתא בגין דכל יומא ויומא אתתקף בר נש בציצית דאתעטף ביה). וציון תקיפו ונקודה דכל עלמא, ומההוא אתר אשתכלל כל עלמא ואתעביד, ומגויה כל עלמא אתון.

תרגום לעברית

וכשנבדק העולם, נבדק מאותו המקום שהוא השלמות של העולם ותקונו, שהוא נקדה אחת של העולם והאמצע של הכל, ומי הוא? ציון, שכתוב (תהלים נ) מזמור לאסף אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבוא. ומאיזה מקום? מציון, שכתוב מציון מכלל יפי אלהים הופיע. מאותו המקום שהוא צד השלמות של האמונה השלמה כראוי [וכעת ישראל החזיקו בו בסודות המצוות של התורה, משום שכל יום ויום מחזיק אדם בציצית שמתעטף בה], וציון החזק והנקדה של כל העולם, ומהמקום ההוא נתקן כל העולם ונעשה, ומתוכו נזון כל העולם.

טקסט הזוהר

ותא חזי, וירעם בשמים יי ועליון יתן קולו וגו', כיון דאמר וירעם בשמים יי, אמאי כתיב ועליון יתן קולו. הא (ס"א אלא) הכא רזא דמהימנותא, (ועל מה ס"א עלמא) דאמינא דציון איהו שכלולא ושפירו דעלמא, ועלמא מניה אתון. בגין דתרין דרגין אינון ואינון חד, אינון ציון וירושלם. דא דינא ודא רחמי, ותרוניהו חד, מהכא דינא ומהכא רחמי.

תרגום לעברית

ובא וראה, וירעם בשמים ה' ועליון יתן קולו וגו'. כיון שאמר וירעם בשמים ה', למה כתוב ועליון יתן קולו? הנה [ס"א אלא] כאן סוד האמונה [על מה עולם] שאמרנו שציון היא השלמות והיפי של העולם, והעולם נזון ממנו, משום ששתי דרגות הן, והן אחת, הם ציון וירושלם, זה דין וזה רחמים, ושניהם אחד, מכאן דין ומכאן רחמים.

מעילא לעילא נפקא קול דאשתמע, לבתר דההוא קול נפקא ואשתמע נפקי דינין וארחי דדינא, ורחמי נפקין ומתפרשין מתמן. וירעם בשמים יי, דא בי דינא ברחמי. ועליון, אף על גב דלא אשתכח ולא אתידע, כיון דההוא קול נפיק כידין אשתכח כלא, דינא ורחמי. הדא הוא דכתיב ועליון יתן קולו, כיון דיתן קולו, כידין כרד וגחלי אש, מיא ואשא.

תרגום לעברית

ממעלה למעלה יוצא קול שנשמע. לאחר שאותו הקול יוצא ונשמע, אז יוצאים הדינים ודרכי הדין, והרחמים יוצאים ונפרדים משם. וירעם בשמים ה', זה בית הדין ברחמים. ועליון, אף על גב שאינו נמצא ואינו נודע, כיון שהקול ההוא יוצא, אז נמצא הכל, דין ורחמים. זהו שכתוב ועליון יתן קולו. כיון שיתן קולו, אז כרד וגחלי אש, מים ואש.

טקסט הזוהר

תא חזי, בשעתא דאתיליד יהודה מה כתיב, (בראשית כט) ותעמד מלדת, בגין דדא הוא יסודא רביעאה מאינון ארבע דאינון רתיכא עלאה, סמכא חד מאינון ארבע סמכין. מה כתיב ביה, ויהי בעת ההיא ויירד יהודה מאת אחיו, דהוה מלכא עלייהו. מאי טעמא, בגין דיוסף נחתו ליה למצרים כדקאמרן:

תרגום לעברית

בא ראה, בשעה שנוולד יהודה, מה כתוב? (בראשית כט) ותעמד מלדת, משום שזה הוא היסוד הרביעי מאותם הארבעה שהם המרכבה העליונה, עמוד אחד מאותם ארבעה העמודים, מה כתוב בו? ויהי בעת ההיא ויירד יהודה מאת אחיו, שהיה מלך עליהם. מה הטעם? משום שהורידו את יוסף למצרים, כמו שאמ' רנו.

וַיֵּרָא שֵׁם יְהוּדָה בֶּת אִישׁ כְּנַעֲנִי. וְכִי כְנַעֲנִי הָיָה, אָלָּא הָא אוּקְמוּהּ חֲבֵרֵיִיא. וַתְּהֵר וַתֵּלֵד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֵר, תֵּלֵת בְּנִין הָיוּ לִיהוּדָה, וְלֹא אֲשַׁתָּאֲרוּ מִנֵּיהוּ בַּר חֵד, וְדָא הוּא שְׁלָה.

תרגום לעברית

וַיֵּרָא שֵׁם יְהוּדָה בֶּת אִישׁ כְּנַעֲנִי, וְכִי כְנַעֲנִי הָיָה? אָלָּא הִנֵּה פִּרְשׁוּהוּ הַחֲבֵרִים. וַתְּהֵר וַתֵּלֵד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֵר. שְׁלֹשָׁה בָּנִים הָיוּ לִיהוּדָה, וְלֹא נִשְׁאָר מֵהֶם רֶק אֶחָד, וְזֶה הוּא שְׁלָה.

טקסט הזוהר

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חִיָּיא הָיוּ אֲזָלִי בְּאַרְחָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר, אֲמַאי כְּתִיב בְּכַנּוּי דִּיהוּדָה, בְּקִדְמָאָה וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֵר, וּבִתְרִין אַחֲרָנִין כְּתִיב וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אוֹנָן, וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁלָה.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חִיָּיא הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר, לָמָּה כְּתוּב בְּכַנּוּי יְהוּדָה, בְּרֵאשׁוֹן - וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֵר, וּבְשֵׁנִי הָאַחֲרִים כְּתוּב, וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אוֹנָן, וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁלָה?

טקסט הזוהר

אָמַר לִיה תָּא חֲזִי, הָאִי פִּרְשֵׁתָּא רְזָא עֲלָאָה אִיהוּ, וְכֹלָא אִיהוּ כְּדָקָא חֲזִי. וַיֵּרֵד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו, דְּהָא אֶתְכַסֵּיא סִיְהָרָא, וְנִחַתַּת מִדְּרָגָא דִּתְקַנָּא לְגוּ דְּרָגָא אוֹחֲרָא, דְּאֶתְחַבֵּר בֵּיה חוּיָא, כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר וַיֵּט עַד אִישׁ עֲדָלְמִי וּשְׁמוֹ חִירָה.

אמר לו, בא ראה, הפרשה הזו היא סוד עליון, והכל הוא כפאוי. וירד יהודה מאת אחיו, שהנה נכסטה הלכנה וירדה מהדרגה של תקון לתוך דרגה אחרת, שהתחבר בה הנחש, כמו שנאמר ויט עד איש עדלמי ושמו חירה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קפ"ו ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער, ואיהו רע, וכלא חד, דאתיא מסטרא דיצר הרע. ובגין כך כתיב ויקרא את שמו, ולא כתיב ויקרא שמו.

תרגום לעברית

ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער, והוא רע, והכל אחד, שבא מצד היצר הרע, ומשום כך כתיב ויקרא את שמו ולא כתיב ויקרא שמו. ביצקב כתיב ויקרא שמו, שהקדוש ברוך הוא קרא לו יצקב, וכאן את - לרבות דרגה אחרת שהמת הטמאה נולד, וזה הוא ער רע, והכל אחד.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.